ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Όλγα Τσιλιμπάρη

Αυτή ήτανε η καλύτερη γιορτή στη ζωή μου! Στην **ΕΡΑ Κέρκυρας,** παρακαλώ, με αγαπημένα πρόσωπα, φιλονάδες, φίλους και συντρόφια. Και προπάντων, με την αγαπημένη μου ΕΛΜΕ. Να το πω άλλη μία; Μωρ' θα το πω! Αν με ρωτάγανε τι θέλω να γραφτεί στην πλάκα μου απάνω, αλλά μόνον ένα πράμα, μόνον ένα, θα 'λεγα **μέλος της ΕΛΜΕ Κέρκυρας.** Κι αν είχα και δεύτερο, *με δύο κεφάλια παιδιά...*

11 Ιουλίου 2013, κλασική κορφιάτικη ζέστη με υγρασία, να γένεσαι σα νυσταλόκοτα, είμαστε κι ένα βήμα από τη λιμνοθάλασσα του Χαλικιόπουλου... Στο προαύλιο της ΕΡΑ, αραδιάζουμε τα καρεκλάκια, ενόψει εκδήλωσης, και τσιμπολογάμε απ' το σπιτικό κέικ, αλεύρι ολικής, κράνμπερι και σοκολάτα τρούφα, το μόνο που έχω αξιωθεί να φτιάχνω, όντας γνωστή τοις πάσι ανεπρόκοπη και κακονοικοκυρά.

Κλίμα ιλαρότητας, αισιοδοξίας και αγωνιστικής έξαρσης, μολονότι **το μαύρο στην ΕΡΤ** μετράει ήδη ακριβώς ένα μήνα. Στον ορίζοντα αχνοφαίνεται, ωστόσο, κι όχι μόνο για τους βαριά πολιτικοποιημένους − έκφραση του συντρόφου Στέλιου, που ανέβηκε στη σκάλα και ξεβίδωσε πανηγυρικά τις κάμερες από την αυλή σχολείου, με την ΕΛΜΕ σύμπασα τριγύρω −, αχνοφαίνεται, λοιπόν, η **Πέμπτη, εφτά του Νοέμβρη 2013,** ξημερώματα: **Εκκένωση του Ραδιομεγάρου στη Μεσογείων, με τα ΜΑΤ** και εισαγγελέα, βεβαίως, βεβαίως, η αστική νομιμότητα überalles... Κεκυρωμένα δια νόμου δεν ήτανε και τα μνημόνια, και μάλιστα ανερυθρίαστα δηλώνανε ότι τα ψηφίζανε χωρίς να τα 'χουνε διαβάσει πρώτα, διότι δεν προλαβαίνανε;

Αν κάτι κρατάμε από τους τότε μεγάλους λαϊκούς αγώνες, που ήτανε και δικοί μας αγώνες, μέχρι το μεδούλι, είναι **η πίστη και η προσήλωση στο σωματείο.** Μας συντροφεύει

παντού, σε κάθε κινητοποίηση, εντός κι εκτός Κέρκυρας, **για τις διώξεις, για τα πειθαρχικά, για τις δίκες, για τις σχολικές υποδομές, για την Παλαιστίνη.** Το πρωτοβάθμιο σωματείο είμαστε εμείς. Εμείς, μαζί, για μας κι ολόκληρο τον κόσμο της εργασίας. **Και σήμερα και αύριο και όσο χρειαστεί…**